

Meneer Vedders deur

Er werd op de deur gebonsd. Een voordeur, van een huis. Meneer Vedder, die in dat huis woonde, kroop weg achter zijn rookstoel. “Ga weg,” riep hij, “ga weg!” “Ik ga niet weg,” antwoordde een stem bonzend.

“Stop dan op zijn minst met dat bonzen,” gilde meneer Vedder doodsangstig vanuit zijn schuilplaats en verdomd, het bonzen stopte.

Er werd tegen de deur geschopt. Dezelfde deur. “Ga weg,” riep meneer Vedder, “ga weg!” “Ik ga niet weg,” antwoordde de stem schoppend.

“Stop dan op zijn minst met dat schoppen,” krijste meneer Vedder doodsbenauwd en asjemenou, het schoppen stopte ook.

Toen bleef het lange tijd stil bij de deur. “Ga weg,” piepte meneer Vedder, “ga weg!” Maar het bleef doodstil. Toen pas durfde meneer Vedder weer in zijn stoel te gaan zitten. De rest van de avond heeft hij heerlijk zitten lezen en whisky zitten drinken, in het tempo van 'een glas, een bladzijde'. Wees gerust, hij schonk kleine glaasjes. En het was een dun boek. En hij hield niet van lezen.

111105